

ת"פ 30263/01/22 - מדינת ישראל משטרת ישראל תביעות שלוחת רמלה נגד פלוני, אלמוני

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 30263-01-22 מדינת ישראל נ' פלוני (עציר)
ואח'

בפני	כבוד השופט, סגן הנשיאה מנחם מזרחי
בעניין:	המאשימה:
	מדינת ישראל משטרת ישראל תביעות שלוחת
	רמלה באמצעות ב"כ עוה"ד רעות זוסמן
נגד	
הנאשמים:	1. פלוני (עציר) באמצעות ב"כ עוה"ד חי אוזן
	ושוקרי אבו טביק
	2. אלמוני

גזר-דין

בעניינו של נאשם 1

א. כתב-האישום המתוקן (2.6.22):

הערה: לאחר מועד הטיעון לעונש, נוכח שאלות בית-המשפט ביחס לנוסחו של כתב-האישום המתוקן שעמד לדיון בעת הטיעון לעונש (ראו פרוטוקול בעמוד 19 שורות 10 - 13) מסרה המאשימה הודעת הבהרה ולה צרפה את נוסח כתב-האישום המתוקן והוסיפה הדגשה:

לכתב-האישום נשוא ההודעה לא פורטו סעיפי עבירה המתייחסים לנאשם 1, ולקו בו לקויים נוספים, כפי החלטתי מתאריך 26.5.22.

בעקבות כך, הוגש בתאריך 2.6.22 כתב-אישום כפי נוסחו בהסכמת הצדדים ולפיכך גזר-דין זה מתייחס לנוסח האחרון שהוגש.

נאשם 1 הורשע בעקבות הודאתו בכתב-אישום מתוקן המייחס לו **באישום הראשון** שלוש עבירות איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין התשל"ז - 1977 **ובאישום השני** עבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש לבן זוג לפי סעיף 382 (ג)

לחוק העונשין התשל"ז - 1977 ועבירת איומים לפי סעיף 192 לחוק הנ"ל

בהתאם לאישום הראשון, בתאריך 31.12.21 פגש הנאשם 1 את בתו, ילידת 2008 וניהל עמה שיחה אודות רצונו שהיא ובנותיו האחרות יגורו יחד עמו, ואולם היא הביעה את רצונה לגור יחד עם אימה, פרודתו של הנאשם, המתלוננת. בתגובה לכך אמר לה הנאשם "ואם אימא שלך תמות", היא השיבה לו: "איך היא תמות?" והוא אמר: "תחכו בסבלנות ביום שלישי, תראו".

בעקבות המתואר לעיל, הקטינה שלחה לנאשם 1, הודעת וואטסאפ והוא השיב לה את המשפטים המתוארים, המאיימים בעובדות, שלפיהם לכאורה הוא עתיד לפרסם עליה פרטים שונים, תמונות וסרטונים.

בהמשך, איים הנאשם באוזני בנותיו, שלא יעלו עם אימם, המתלוננת לרכבה, והוסיף שאם הן לא תבואנה אליו "יקרה משהו לא טוב".

בין החודשים מרץ-אפריל 2021 בנסיבות המתוארות בעובדה מספר 4, איים הנאשם 1 על המתלוננת, **שירצח אותה**, ושתקבל כדור בדרכה לעבודה.

בהתאם לעובדות האישום השני בתאריך 13.6.21 בשעה 21:00, בנסיבות המתוארות בסעיפים 1 - 3 לעובדות, היו נאשם 1 ובנו מנישואיו הקודמים - הנאשם 2 בדירה יחד עם פרודתו, המתלוננת.

אז, החל הנאשם 1 לגדף את המתלוננת, נאשם 2 דחף אותה, היא ניסתה להגן על עצמה ודחפה אותם בחזרה.

בתגובה תפס נאשם 1 בגרונה ואמר לה: "תסתמי את הפה שלך".

היא ניסתה להדוף אותו באמצעות קופסת עוגיות ואז נאשם 1 נטל את קופסת העוגיות מידה והטיח אותה בראשה.

בן אחר של נאשם 1 שהגיע למקום חצץ ביניהם.

לאחר מכן, היא ניסתה להדוף את הנאשמים אל מחוץ לדירה, ואז דחף אותה נאשם 2 והפילה ארצה.

סעיף 11 מלמד, כי בעודה שרועה ארצה, לעיני בנותיהן הקטניות, הכו הנאשמים את המתלוננת בגופה, בעטו בראשה, בידיה, בגבה סטרו והלמו בפניה, שעה שהיא מגוננת על ראשה בידיה. באותן נסיבות, דם ניגר מאפה והקטניות החלו לבכות.

הקטינות ניסו לחצוץ בין הנאשמים לבין המתלוננת, ואז נאשם 2 סטר על פניה של אחת מהן והכה בידה של האחרת.

סעיף 14 לעובדות מלמד, שכאשר אמרה המתלוננת כי בכוונתה להזמין למקום משטרה, איים עליה נאשם 1 שאם תערב משטרה תרצח.

עקב התקיפה, נגרמו למתלוננת החבלות, המפורטות בסעיף 17.

ב. מתחם ענישה:

הערכים המוגנים אחר עבירת האלימות ועבירות האיומים, שאותן ביצע הנאשם 1 הם ההגנה על גופה, בטחונה, שלומה ושלוות נפשה של המתלוננת בתוך התא המשפחתי.

נוכח עקרון ההלימה, התכלית העומדת אחר העבירות אותן ביצע הנאשם, עובדות כתב-האישום המתוקן ופסיקה הנוהגת בתחום, אני קובע שמתחם הענישה **ביחס למתואר בעובדות האישום השני נע בין 8 חודשי מאסר בפועל עד 24 חודשי מאסר בפועל, ואילו ביחס למתואר באישום הראשון בין מספר חודשי מאסר בפועל עד 12 חודשי מאסר בפועל.**

אפנה בעניין זה, בשינויים המחויבים, לפסקי-הדין הבאים:

רע"פ 8755/21 פלוני נגד מדינת ישראל (23.12.21):

נאשם, אשר הורשע בתקיפת זוגתו, בעט בה בידה, הכה אותה בידיו בראשה ובכל חלקי גופה, בעט בה, הכה אותה באמצעות מקל מטאטא, הפילה, בעט בה כשהיא שרועה ארצה, גרם לה לחבלות, כולל שבר, נעדר עבר פלילי, תסקיר חיובי, נקבע מתחם שבין 12 - 22 חודשי מאסר בפועל, **נדון ל - 12 חודשי מאסר בפועל.**

רע"פ 5434/17 נרי דמוך נגד מדינת ישראל (29.11.17):

לאחר ניהול הליך הבאת ראיות, הורשע בשני אישומים של תקיפת בת זוג, שני אירועי תקיפת בת זוג, דחף אותה, איים עליה, בהיותה בחודש התשיעי משך בקרסול רגלה ללא עבר פלילי, נדון ל - **10 חודשי מאסר בפועל.**

רע"פ 1923/11 חטיב נגד מדינת ישראל (10.3.11):

תקיפת בת זוג משך חמישה חודשים, אלימות, איומים, העדר עבר פלילי, הביע חרטה כנה, גירושין מוסכמים, נדון ל - **12 חודשי מאסר בפועל**.

רע"פ 6341/05 **דוד שלם נגד מדינת ישראל** (4.9.05):

תקיפת בת זוג (הנסיבות לא הוצגו בצורה מפורטת), היזק לרכוש, איומים שירצח אותה, בעל עבר פלילי, נדון ל - **10 חודשי מאסר בפועל**.

רע"פ 6821/08 **מסרי נגד מדינת ישראל** (18.8.08):

תקיפה הגורמת חבלה של ממש כלפי בת זוג, דחיפה בחוזקה, תפס את ראשה, הטיחו בקיר, סחב אותה בשערות ראשה, הטיח בה מכות אגרופ עד עילפון, חלוף זמן, **תסקיר חיובי** הממליץ על ענישה צופה פני עתיד, נדון ל - **8 חודשי מאסר בפועל**.

רע"פ 4140/10 **חביב אללה נגד מדינת ישראל** (6.9.10):

תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש, ואיומים, תקיפה אשר הובילה לפינויה של המתלוננת לבית-החולים, צוין כי התקיימו שורה של נסיבות מקלות ובכללן **המלצת שירות המבחן לענישה שיקומית**, נדון ל - **10 חודשי מאסר בפועל**.

רע"פ 149/19 **קובי פפיאשוילי נגד מדינת ישראל** (10.1.19) - ע"ג (מחוזי מרכז) 44239-10-18 **פפיאשוילי נגד מדינת ישראל** (18/12/18):

נאשם הורשע **בריבוי עבירות של איומים**, הטרדה באמצעות מתקן בזק, בית-המשפט המחוזי קבע כי מדובר **באיומים בוטים** בפגיעה במתלוננת, ברציחתה, בפגיעה ברכושה. עיון בכתב-האישום המתוקן לימדני, כי בשמונה אישומים, ובהם עשרות רבות של מעשי איומים והטרדות, הוגש תסקיר שאינו חיובי, **דובר בנאשם בעל עבר פלילי מכביד ביותר**, נקבע מתחם שבין חודש עד 15 חודשי מאסר בפועל, נדון ל - **9 חודשי מאסר בפועל**.

רע"פ 1293/08 **קורניק נגד מדינת ישראל** (25/6/08):

נאשם **בעל עבר פלילי ל- 12 חודשי מאסר בפועל**, אך יש לקרוא את הנסיבות המיוחדות שבאותו פסק דין יחד עם פסק דינו של בית-המשפט המחוזי (ע"פ 1225-11-07) שם צוין כי עברו הפלילי של אותו נאשם הוכתם בינתיים בעבירות של אלימות נוספת כלפי אשתו וכיוצא באלה.

עפ"ג (מחוזי מרכז) 52083-12-10 **קפש נגד מדינת ישראל** (2/2/11):

נאשם אשר הורשע לאחר ניהול הוכחות, בכך שאיים על גרושתו, פנים אל פנים שיגמור את חייה, אמר לה שיבצע את זה (אירוע בודד) **בעל עבר פלילי רלוונטי, בין השאר בעבירת איומים כלפי אותה מתלוננת, נדון ל- 7 חודשי מאסר בפועל.**

עפ"ג (מחוזי מרכז) 59211-02-20 **צרויה נגד מדינת ישראל** (10.8.20):

נאשם אשר השמיע איומים חריפים כלפי אמו, גם באוזני שוטרים, שידקור אותה, שיחתוך לה את הידיים, **בעל עבר פלילי, שכולל הרשעה קודמת בתקיפה ואיומים של אמו** שירצח אותה, תסקיר שלילי, ללא אופק שיקומי, נדון ל- 3 חודשי מאסר ויום.

ע"פ 28636-10-20 (מחוזי מרכז) **קוזנצוב נגד מדינת ישראל** (10.11.20):

נוכח הסכמת המדינה להעמיד את עונשו של הנאשם על תקופת מאסרו הוא שוחרר בו במקום. דובר בנאשם אשר הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירת איומים, לאחר שהתקשר למוקד 100 של משטרת ישראל והשמיע משפטי איום, כגון שהוא הולך לדקור את זוגתו. לחובתו עבר פלילי הכולל 5 הרשעות קודמות, כולל עבירות איומים, תקיפת בן זוג שבגין נדון לעונשי מאסר. הוא לא השתלב בהליך שיקומי, למרות שבית המשפט אפשר לו זאת. בבית-משפט השלום הוא נדון ל- 6 חודשי מאסר בפועל. כאמור, בבית-משפט המחוזי הועמד עונשו בהסכמת המאשימה על תקופת מאסרו, שהיה אז מיום 31.5.20 - 10.11.20, כלומר: **חמישה חודשים ועשרה ימים.**

עפ"ג (מחוזי מרכז) 27225-12-20 **שוורץ נגד מדינת ישראל** (21.2.21):

7 חודשי מאסר בגין אמירת איומים, לבעל עבר פלילי, וכן הופעלו 3 חודשי מאסר מותנים, סה"כ 10 חודשי מאסר בפועל.

ג. שיקולי ענישה:

נאשם 1 ביצע עבירות אלימות ואיומים כלפי זוגתו, פרודתו, המחייבים להטיל עליו ענישה גמולית, שבכוחה להרתיע אותו פן ישוב על מעשיו, והמתיישבת עם מגמת הענישה הכוללת של בתי-המשפט להחמיר בענישה בעבירות אלימות ואיומים בתוך התא המשפחתי כדי להדביר את התופעה הרעה שלמרבה הצער הפכה נפוצה.

אין להקל ראש כלל ועיקר בעובדות המתוארות באישום הראשון, שאמנם, כשלעצמן, אין מן הרף העליון שבסולם החומרה האפשרי, ומן העובדה כי דובר במלל פה בלבד, אך האישום השני מציג מעשי אלימות חמורים ביותר שבמסגרתם "פרע הנאשם 1 את שטר האיום הקודם" ותרגם אותו למעשה אלימות חמור.

די לדמיין את התמונה הנוראה העולה מסעיף 11 לעובדות האישום השני, בכדי להמחיש את חומרת מעשיו: המתלוננת שרועה על הרצפה ולעיני בנותיהם הקטניות מפליאים בה נאשם 1 ונאשם 2 את מכותיהם, בצוותא, בבעיטות בראשה, בידיה, בגבה, בסטירות, במהלומות, בעוד היא מגוננת על ראשה, כאשר דם ניגר מאפה וזאת בלא רחם ומתוך אטימות לב לזעקותיה ולבכייה.

מי שלבו אטום אל הזולת במעשי אלימותו, ראוי שלב בית-המשפט יהא אטום לבקשת רחמיו, בעת גזירת הדין ולא מיותר יהא להפנות אל תמונות החבלות של המתלוננת ואל פרצופה הדואב המדברים בעד עצמם (במ/1)

יושם אל לב, כי זהו נאשם אשר הוכיח העדר רתיעה מאימת הדין. מסתבר, כי ביחס לחשדות נשוא האישום הראשון סעיף 4, **ואלו במתוארים באישום השני, בתאריך 13.6.21** שוחרר הנאשם 1 ממעצרו בתנאים שונים (במ/2). והנה, אצה לנאשם 1 הדרך, ללא כל רתיעה מן המפגש עם רשויות האכיפה ועם בית-המשפט, והוא ביצע **בתאריך 31.12.21** את עבירות האיומים נשוא האישום הראשון - עובדות 1 - 3. מצב דברים שכזה מחייב לגדור עמו את הפרצות ולהקפיד על ענישה בעלת משקל, אשר תוסיף הרתעה חדה פן ישוב על מעשיו.

איני סבור שיש מקום להשוואה **מוחלטת** בין דינו של נאשם 2, בנו של נאשם 1, ובין דינו של נאשם 1, **אך אין להתעלם בעניין זה משיקולים של אחדות הענישה שמחייבים הקלה בעונשו של נאשם 1 נוכח עמדתה העונשית של המאשימה ביחס לנאשם 2.**

ביחס לנאשם 2 הגיעה המאשימה להסדר טיעון שבמסגרתו **היא תטען**, כי יוטלו עליו **4 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות** ואילו הוא יוכל לטעון לענישה כרצונו. ואולם, המעיין בעובדות כתב-האישום למד, כי אמנם קיימת אבחנה בין מעשי הנאשמים, נוכח קיומו של האישום הראשון המיוחס רק לנאשם 1, אך כאשר בוחנים את טיב האלימות בה נקט נאשם 1 מול זו שבה נקט נאשם 2 (דחיפה - עובדה 5 + דחיפה - עובדה 10 + עובדה 11 המשותפת לשניהם + סטירה ומכה לבנות הקטניות - עובדה 12) אין למצוא את אותה אבחנה מבדלת בעמדת המאשימה.

סעיף האלימות המרכזי שהובא לעיל באישום השני - סעיף 11 - אינו יוצר כל אבחנה מהותית בין השניים. שניהם תקפו את המתלוננת בצוותא חדא: "בעודה שרועה על הרצפה ולעיני הקטניות, הכו הנאשמים את המתלוננת בחוזקה בכל חלקי גופה, בעטו בראשה, בידיה, בגבה, סטרו והלמו בפניה, שעה שהיא מגוננת על ראשה ובידיה".

כל זאת עשה נאשם 2 **בנוסף** לעובדות שאלהן הפניתי לעיל, והאירוע כולו מתרחש בצוותא חדא **בלא שניתן למצוא קו מבחין בין חלקו של זה לחלקו של זה.**

מצב דברים זה, שבמסגרתו **הסכימה** המאשימה להסדר טיעון, כפי שהוצג לעיל, ביחס לנאשם 2, בהחלט **מחייב** הקלה משמעותית בענישתו של נאשם 1 - **הקלה שלא הייתי מעניק אלמלא מצב הדברים המפלה נוכח השוני בעמדותיה העונשיות של המאשימה.**

אין בפניי תסקיר מאת שירות המבחן ואין בפניי ראיה לקיומו של הליך שיקומי, ייעודי, אשר יוכל להפחית את הסיכון הניבט ממעשיו של הנאשם 1 כלפי פרודתו.

מנגד, שקלתי לזכות הנאשם 1 כי מדובר באדם מבוגר, יליד 1963, נעדר כל עבר פלילי, אשר הורשע בעקבות הודאתו ובדרך זו חסך זמן ציבורי יקר ובעיקר את עדות המתלוננת ואת עדות בנותיהם הקטנות, על כל המשתמע מכך. אין חולק, כי עונש מאסר בפועל ביחס למי אשר זו לו הפעם הראשונה מאחורי סורג ובריח, הינו עונש קשה ביחס לאלו ש"התרגלו" לחיות חיי אסיר.

עוד שקלתי את מצבו הרפואי העולה ממסמך במ/3 (סוכרת) ואת הטענה כי בתוך בית הסוהר הוא אינו זוכה לטיפול התרופתי המוכר לו.

בדבריו האחרונים (עמוד 17 שורות 6 - 7) אמר הנאשם, כי הוא אינו אדם מסוכן, שהוא עשה מהלכים לשיקום הבית "ולא להרוס אותו" וביקש צדק, אך לא ניכר היה כי הוא מביע צער או חרטה על המעשים והוא אף לא ביקש את סליחת המתלוננת. דברים דומים מסר גם במועד יום 22.5.22 שם מילא פיו אשם כלפי המתלוננת בלא כל ביקורת עצמית ביחס למעשיו שלו.

ד. מסקנה:

במסגרת הסדר הטיעון הסכימה המאשימה לעתירה עונשית מרבית בת 18 חודשי מאסר בפועל - וכך עשתה, ואילו הנאשם 1 עתר להסתפק בתקופת מעצרו.

למרבה הצער, עבירות איומים ואלימות בתוך התא המשפחתי הפכו כה נפוצות, עד אשר אני מוצא את עצמי גוזר את דינם של נאשמים אשר ביצעו עבריינות מתחום זה, ברמות חומרה שונות, כמעט על בסיס יום-יומי בימי ה"מוקד הפלילי". תופעה נפוצה שכזו מחייבת ענישה מחמירה בעלת משקל.

קיים מנעד רחב ביותר של ענישה בתחום זה, ואין חולק שאחד הנימוקים החשובים להקלה בענישה מתגבש במקרה בו עבר נאשם טיפול שיקומי ייעודי המפחית את המסוכנות והמוביל למסקנה, כי פחת החשש מפני הישנות עבריינות שכזו באופן שלעתיים עשוי לשקם את התא המשפחתי ובכך יוצא כלל האינטרס הציבורי נשכר.

אך לא כך הם פני הדברים ביחס לנאשם 1, אשר ביצע מעשי אלימות ואיומים חמורים, אשר לא הורתע ממעצרו הראשוני, שיש לשום את עונשו בתוך המתחם, כפי מעשיו, בלא שעבר כל הליך שיקומי.

איני סבור, כי יש לאמץ את עמדת הנאשם לענישה המעבירה מסר של הקלת ראש בעבריינות מתחום זה, אך גם לא את עמדתה המרבית של המאשימה, שהייתה ראויה אילו ניצב היה בפניי נאשם בעל עבר פלילי, או עבר פלילי מתחום האלמ"ב, ואלמלא עמדתה העונשית ביחס לנאשם 2, כפי שבואר לעיל.

אומר, כי אלמלא עמדתה העונשית המקלה של המאשימה ביחס לנאשם 2, היה דינו של נאשם 1 נגזר בדרך מחמירה הרבה יותר: **קשה מאוד לבצע אבחנה כה מחמירה בין עמדתה העונשית של המאשימה ביחס לנאשם 1 (למרות קיומו של האישום הראשון) אל מול עמדתה העונשית ביחס לנאשם 2 (פי 4.5), בפרט נוכח טיב האלימות הזוהר של שניהם באישום השני (אם לא למעלה מכך ביחס לנאשם 2).** על כן, למרות חומרת המעשים, יש לקבוע ענישה מקלה יותר נוכח עמדתה העונשית הזו. ועדיין, גם נוכח מצב דברים שכזה, על בית-המשפט לשקול את האינטרס הציבורי וההקלה בענישה תהא מדודה יותר.

ה. תוצאה:

לאור האמור לעיל, אני גוזר על נאשם 1 את העונשים הבאים:

א. 12 חודשי מאסר בפועל לריצוי מיום מעצרו ה - 6.1.22.

ב. 6 חודשי מאסר שאותם לא ירצה הנאשם, אלא אם כן יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו עבירת אלימות כלפי בן זוג.

ג. 3 חודשי מאסר שאותם לא ירצה הנאשם, אלא אם כן יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו עבירת איומים.

ד. פיצוי למתלוננת עת/1, בסך 6,000 ₪ שישולמו בחמישה תשלומים חודשיים שווים, הראשון בתאריך 1.8.22 והנותרים בכל ראשון לחודש שלאחר מכן.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי מרכז/לוד בתוך 45 ימים.

ניתן היום, ח' סיוון תשפ"ב, 07 יוני 2022, במעמד הצדדים.

